

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****YÜCEL AYDIN BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2020/31007

Karar Tarihi : 24/5/2023

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : M. Emin KUZ
Yıldız SEFERİNOĞLU
Basri BAĞCI
Kenan YAŞAR

Raportör : Mehmet Yavuz YAŞAR

Başvurucu : Yücel AYDIN

Vekilleri : Av. Ülkü Tuba GENERALOĞLU
Av. Ayhan SARILAR

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, görev ünvanının değiştirilmesi talebinin reddine dair işlemin iptali talebiyle açılan davada davanın çözümüne etkili iddiaların karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 6/10/2020 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

7. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu, 30/8/2001 tarihinde sağlık astsubay hazırlama okulundan mezun olmuş ve Gülhane Askerî Tıp Akademisi tarafından açılan, Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilim Dalı Başkanlığında 2/12/2009-12/11/2010 tarihleri arasında verilen kursta *protez ortez* alanına ilişkin teorik ve pratik eğitimi almıştır.

10. Eğitim sonrasında başvurucu adına kurs bitirme sertifikası düzenlenmiş ve başvurucu, Ankara Gülhane Askerî Tıp Akademisi Hastanesi bünyesinde *tıbbi protez ortez teknikeri* olarak göreve başlamıştır.

11. Başvurucunun görev yaptığı kuruluşun -9/11/2016 tarihli ve 6756 sayılı Kanun ile değiştirilerek kabul edilen- 31/7/2016 tarihli ve 29787 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 669 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Bazı Tedbirler Alınması ve Milli Savunma Üniversitesi Kurulması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin 107. maddesi kapsamında Sağlık Bakanlığına devri üzerine ünvanı sağlık memuru olarak belirlenmiştir.

12. Başvurucunun 25/7/2018 tarihinde ünvanının sağlık teknikeri, branşının ise *protez ortez* olarak düzeltilmesi talebiyle Sağlık Bakanlığına başvuruda bulunduğu, başvurusunun 18/10/2018 tarihli ve E.4999 sayılı işlemle branş değişikliği talebine ilişkin alana ait diplomayı sunmadığı gerekçesiyle reddedildiği anlaşılmıştır.

13. Başvurucu, eğitimini tamamlayarak tıbbi protez ve ortez teknikeri görevini ifa etmeye başladığı ve hâlen Protez Ortez Üretim ve Uygulama Merkezinde tekniker olarak görevine devam ettiği iddiasıyla işlemin iptali talebiyle dava açmıştır. Ankara 14. İdare Mahkemesi (Mahkeme) 24/5/2019 tarihli kararı ile davanın reddine hükmetmiştir. Gerekçenin ilgili kısmı şöyledir:

“...

1219 sayılı Kanun'un yukarıda metnine yer verilen düzenlemeye göre protez ve ortez teknisyeni/teknikeri ünvanına hak kazanmak için:

“- Sağlık meslek liselerinin ve ön lisans seviyesindeki tıbbi protez ve ortez programlarından mezun veya,

- Geçici 7'nci maddenin yürürlüğe girdiği tarih olan 25/04/2011 tarihinden önce, ilgili mevzuatına göre gerekli eğitimleri almış olarak yürütmekte olmak,” şartlarından herhangi birinin varlığının gerektiği açıktır.

Buna göre, Sağlık Memuru diplomasına sahip olan davacının, sağlık teknikeri ünvanı için gerekli eğitim (lise/önlisans veya anılan tarihten önce gerekli eğitimlerini almış olmak) şartlarını taşımaması nedeniyle davalı idarece tesis olunan işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.”

14. Başvurucunun bu karara yaptığı istinaf talebini inceleyen Ankara Bölge İdare Mahkemesi 1. İdari Dava Dairesi 2/7/2020 tarihli kararıyla istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiş ve yargısal süreç tamamlanmıştır.

15. Nihai karar 7/9/2020 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiş ve başvurucu tarafından 6/10/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

16. Öte yandan devam eden süreçte başvuru konusunu aynı olan bir başka uyuşmazlığa ilişkin olarak farklı bölge idare mahkemeleri kararları arasındaki aykırılığın giderilmesinin talep edilmesi üzerine ilgili bölge idare mahkemesi dosyayı Danıştaya göndermiş ve uyuşmazlığı inceleyen Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu 2/12/2021 tarihli ve E.2021/112, K.2021/109 sayılı kararı ile bölge idare mahkemesi kararları arasındaki aykırılığın dava konusu işlemin iptali doğrultusunda giderilmesine kesin olarak karar verdiği görülmüştür. Danıştayın gerekçesi şu şekildedir:

“...

Bu itibarla, Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliği'nin 136. Maddesindeki, tıbbi teknisyenlerin, sağlık meslek lisesi mezunu olup, branşlarında çalışabilmeleri için gerekli kursları görmüş, bilgi ve beceri kazanmış sağlık personeli olarak tanımlandığı hususu ile 1219 sayılı Kanun'un Geçici 7.maddesinin 5.fıkrasındaki, bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla elde edilmiş olan meslek urvanları ve ilgili alanlarda mesleki eğitimlerine başlamış olanların haklarının saklı olduğu ve 7.fıkrasındaki, bu Kanun'un ek 13.maddesi ile tanımlanan sağlık teknisyeni ve sağlık teknikeri mesleklerinden herhangi birine ait iş ve işlemleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili mevzuatına göre gerekli eğitimleri alarak yürütmekte olanların bu haklarının saklı olduğu yolundaki hükümler karşısında, sağlık astsubayı olarak görev yapmakta iken, sicil durumuna göre seçilen ve belirli branşlarda (anestezi, röntgen, laboratuvar...) 'Teknisyen Astsubay Kursu' verilerek suretiyle, astsubay statüsünde 'sağlık teknisyeni' olarak istihdam edilen ve sertifika belgesi Sağlık Bakanlığınca '1219 sayılı Kanun'un Geçici 7.maddesi uyarınca (anestezi teknisyenliği / tıbbi görüntüleme teknisyenliği / laboratuvar teknisyenliği) alanındaki iş ve işlemleri yapmaya yetkilidir' ibaresiyle tescil edilerek kayıt altına alınan davacıların, devir esnasında branşına uygun olarak 'sağlık memuru(anestezi/röntgen/laboratuvar...)' kadrosuna yapılan atamalarının, daha sonra anılan teknisyenlik branşına dair herhangi bir diploma bulunmadığı ve bu konuyla ilgili olmayan Devlet Personel Başkanlığının görüş yazısına istinaden iptal edilerek, iş ve görev tanımları ile sorumlulukları birbirinden farklı, 'sağlık memuru (toplum sağlığı)' olarak değiştirilmesi işleminde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.”

IV. İLGİLİ HUKUK

17. 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un ek 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“...

j) Tıbbi protez ve ortez teknisyeni/teknikeri; sağlık meslek liselerinin ve ön lisans seviyesindeki tıbbi protez ve ortez programlarından mezun; kaybedilen organların işlevlerini kısmen de olsa yerine getirecek yapay organlar ile desteklenmesi, korunması ve düzeltilmesi gereken vücut kısımlarına uygulanacak yardımcı cihazları ve aletleri tasarlayan, kullanıma hazır hale getiren, onarımını yapan ve uzman tabip denetiminde hastaya uygulayan sağlık teknisyeni/teknikeridir.”

18. 1219 sayılı Kanun'un geçici 7. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“...

(Değişik dördüncü fıkra: 4/7/2012-6354/ 22 md.) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ağız ve diş teknikerliğine ilişkin iş ve işlemleri son beş yıl içinde en az toplam bir yıl süre ile yaptığını belgeleyen ve en az lise seviyesinde eğitimi bulunanlardan, usul ve esasları Sağlık Bakanlığınca belirlenen eğitimleri alarak açılacak sınavlarda başarılı olanlar, ağız ve diş sağlığı teknikeri yetkisiyle çalışabilir.

Bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla elde edilmiş olan meslek unvanları ve ilgili alanlarda mesleki eğitimlerine başlamış olanların hakları saklıdır. Bunların görev, yetki ve sorumlulukları Sağlık Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Bu Kanunun ek 13 üncü maddesinde ve bu maddede öngörülen yönetmelikler bir yıl içerisinde yürürlüğe konulur. Bu yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, mevcut ikincil düzenlemelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir.

Bu Kanunun ek 13 üncü maddesi ile tanımlanan sağlık teknisyeni ve sağlık teknikeri mesleklerinden herhangi birine ait iş ve işlemleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili mevzuatına göre gerekli eğitimleri alarak yürütmekte olanların bu hakları saklıdır.

(Değişik sekizinci fıkra: 4/7/2012-6354/ 22 md.) Bu madde gereğince Sağlık Bakanlığınca yapılacak eğitimler ve sınavlar en geç 31/12/2012 tarihine kadar yapılır ve bu süre içerisinde ilgililer çalışmalarına devam edebilir."

19. 6756 sayılı Kanun'un "Devredilecek Personel" kenar başlıklı 107. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"...

(2) Devredilen personelin atanacağı kadrolar, başka bir işleme gerek kalmaksızın atama işleminin yapıldığı tarih itibarıyla ihdas edilerek 78 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki cetvellerin ilgili kurumlara ait bölümlerine eklenmiş sayılır."

20. 13/1/1983 tarihli ve 17927 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliği'nin (Yönetmelik) "Tıbbi Teknisyenlerin Görev ve Yetkileri" kenar başlıklı 136. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Tıbbi teknisyenler sağlık meslek lisesi mezunu olup, branşlarında çalışabilmeleri için gerekli kursları görmüş, bilgi ve beceri kazanmış yardımcı sağlık personeleridir..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

21. Anayasa Mahkemesinin 24/5/2023 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

22. Başvurucu; çalıştığı kurum bünyesinde gerekli eğitimi tamamlayarak tıbbi protez ve ortez teknikeri görevini ifa etmeye başladığını, tamamladığı eğitime ilişkin kurs sertifikasını, tıbbi protez ve ortez teknikerliği kadro ve ünvanına atandığını gösterir hizmet belgesini ve bu ünvan ile Sağlık Bakanlığınca devrolunduğunu gösterir görev yeri belgesini ilk derece ve istinaf mahkemelerine sunmasına karşın mahkemelerin bu hususta bir

değerlendirme yapmaksızın, gerekçesiz olarak davasını reddettiğini, bu suretle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

23. Bakanlık görüşünde; dosyayı inceleyen idare mahkemesinin dava konusu maddi olay ve olguları, delillerin değerlendirmesini, hukuk kurallarının yorumlanmasını, uyuşmazlıkla ilgili vardığı sonucu ve kullandığı takdir yetkisinin sebeplerini gerekçelendirdiği belirtilmiştir. Mevcut başvuruda mevzuat hükümlerinin açık olduğu ve bu hükümler dikkate alınarak devir sonrasında, devredilen kadroların yeni kurum mevzuatındaki karşılığının tespit edilerek bu kadrolara göre atama yapılacağı ifade edilmiştir.

24. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında genel hatlarıyla başvuru formunda belirttiği iddialarını tekrarlamıştır.

B. Değerlendirme

25. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun iddialarının adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkı yönünden incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

26. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşrû vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

27. Anayasa'nın "*Duruşmaların açık ve kararların gerekçeli olması*" kenar başlıklı 141. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

28. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

29. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 36. maddesine "*...ile adil yargılanma*" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin birçok kararında vurgulanmıştır. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (*Abdullah Topçu*, B. No: 2014/8868, 19/4/2017, § 75).

30. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında da “*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*” denilerek mahkemelere kararlarını gerekçeli yazma yükümlülüğü yüklenmiştir. Anayasa'nın bütünlüğü ilkesi gereği anılan Anayasa kuralı da gerekçeli karar hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulmalıdır (*Abdullah Topçu*, § 76).

31. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Bu hak, tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

32. Mahkemelerin anılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Ancak derece mahkemeleri, kendilerine sunulan tüm iddialara yanıt vermek zorunda değilse de (*Yasemin Ekşi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56) davanın esas sorunlarının incelenmiş olduğu gerekçeli karardan anlaşılmalıdır.

33. Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği, davanın niteliğine ve koşullarına bağlıdır. Muhakeme sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili olması, başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bulunması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile cevap verilmesi gerekir (*Sencer Başat ve diğerleri*, §§ 35, 39).

34. Ayrıca kanun yolu incelemesi yapan mercinin yargılamayı yapan mahkemenin kararını uygun bulması hâlinde bunu ya aynı gerekçeyi kullanarak ya da bir atıfla kararına yansıtması yeterlidir. Burada önemli olan husus temyiz mercisinin bir şekilde temyizde dile getirilmiş ana unsurları incelediğini, derece mahkemesinin kararını inceleyerek onadığını ya da bozduğunu göstermesidir (*Yasemin Ekşi*, § 57).

35. Derece mahkemesi kararında esaslı iddiaların karşılanmaması veya bu iddialara makul bir gerekçe ile cevap verilmemesi hâlinde ise kanun yolu incelemesi yapan mercinin -aynı iddiaların kendisi önünde de ileri sürülmesi hâlinde- ilgili iddialara yönelik atf yapacağı bir ilk derece mahkemesi değerlendirmesi söz konusu olmayacaktır. Bu durumda kanun yolu incelemesi yapan mercinin davayla doğrudan ilgili olan bu hususları ayrıca değerlendirerek makul bir gerekçe ile cevap vermesi anayasal yükümlülük gereğidir.

36. Öte yandan bireysel başvuru yolunun ikincillik niteliği gereği, ilgili mevzuatı yorumlamak derece mahkemelerinin görevi olup Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuruda incelediği husus, derece mahkemelerinin gerekçelerine esas yorumun Anayasa'da güvence altına alınan temel hak ve özgürlükleri ihlal edip etmediğidir (*Şeyma Kayaoğlu*, B. No: 2014/5491, 5/7/2017, § 53).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

37. Başvurucu, sağlık astsubayı olarak görev yapmaktayken Gülhane Askerî Tıp Akademisi tarafından çeşitli branşlarda açılan teorik ve pratik eğitimlerden oluşan kursa

katılarak aldığı eğitim sonrasında kurs bitirme sertifikasını almaya hak kazandığını ve buna göre *tıbbi protez ve ortez* teknikeri görevini ifa etmeye başladığını belirterek bu hususun Mahkemenin bilgisi dâhilinde olmasına karşın bu konudaki iddiaların cevapsız bırakılmasından yakınmıştır. Yukarıda yer verilen "*Genel İlkeler*" kapsamında öncelikle başvuruçunun iddialarının davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte ve esaslı olup olmadığı, söz konusu iddiaların açıkça cevaplandırılmasının gerekip gerekmediği incelenmelidir.

38. Başvuruya konu olayda başvuruçuru 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun 68. maddesinin 28/5/2003 tarihli ve 4861 sayılı Kanun'un 2. maddesiyle değiştirilmeden önceki hâliyle sağlık meslek lisesine muadil olan sağlık astsubay hazırlama okulundan mezun olmuş, sağlık astsubayı olarak görev yapmaktayken Gülhane Askeri Tıp Akademisi tarafından açılan, teorik ve pratik eğitimlerden oluşan *protez ortez* kursuna katılarak eğitimi tamamlamasının ardından kurs bitirme sertifikası almaya hak kazanmıştır. Bu sertifika Sağlık Bakanlığınca da "*1219 sayılı Kanun'un geçici 7. maddesi uyarınca (tıbbi protez ve ortez teknisyenliği) alanındaki iş ve işlemleri yapmaya yetkilidir.*" ibaresiyle onaylanmıştır.

39. Mahkeme gerekçeli kararında; sağlık memuru diplomasına sahip olan başvuruçunun sağlık teknikeri ünvanı için gerekli eğitim (lise/ön lisans veya anılan tarihten önce gerekli eğitimlerini almış olmak) şartlarını taşımadığına vurgulayarak tesis edilen işlemden hukuka aykırılık bulunmadığını belirtmiştir (bkz. § 13). Bununla birlikte Mahkemenin başvuruçunun tamamladığı eğitimi neden yeterli görmediği hususunda herhangi bir açıklama yapmadığı görülmüştür.

40. Somut olayda Yönetmelik'in 136. maddesinde tıbbi teknisyenler; sağlık meslek lisesi mezunu olup branşlarında çalışabilmeleri için gerekli kursları görmüş, bilgi ve beceri kazanmış sağlık personeli olarak tanımlanmıştır. 1219 sayılı Kanun'un geçici 7. maddesinin beşinci fıkrasında, bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla elde edilmiş olan meslek ünvanları ve ilgili alanlarda mesleki eğitimlerine başlamış olanların haklarının saklı olduğu. yedinci fıkrasında, bu Kanun'un ek 13. maddesi ile tanımlanan sağlık teknisyeni ve sağlık teknikeri mesleklerinden herhangi birine ait iş ve işlemleri bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili mevzuatına göre gerekli eğitimleri alarak yürütmekte olanların bu haklarının saklı olduğu belirtilmiştir.

41. Bu durumda sağlık astsubayı olarak görev yapmakta iken tıbbi protez ortez teknisyenliği kursu verilerek suretiyle astsubay statüsünde tıbbi protez ortez teknisyeni olarak istihdam edilen ve sertifika belgesi Sağlık Bakanlığınca "*1219 sayılı Kanun'un geçici 7. maddesi uyarınca (tıbbi protez ve ortez teknisyenliği) alanındaki iş ve işlemleri yapmaya yetkilidir.*" ibaresiyle tescil edilerek kayıt altına alınan başvuruçunun açtığı davada belirtilen bu husus Mahkemece değerlendirilmemiş, bunun yerine hiçbir açıklama yapılmadan başvuruçunun sağlık teknikeri ünvanı için gerekli eğitim (lise/ön lisans veya anılan tarihten önce gerekli eğitimlerini almış olmak) şartlarını taşımadığının belirtilmesiyle yetinilmiştir.

42. Bu bağlamda mahkeme kararının gerekçesi dikkate alındığında başvuruçunun açtığı davada ortaya koyduğu iddiaya rağmen bu hususun tartışılmaması ve bir değerlendirme yapılmaması yargılanmanın bütünü yönünden adil yargılanma hakkını ihlal eder niteliktedir. Mahkemenin gerekçesinde, sağlık teknikeri ünvanı alabilmesi için başvuruçunun taşıması gereken eğitim şartları gösterilemediği gibi buna dair bir açıklamaya da yer verilmemiştir. Öte yandan başvuruçunun temel iddialarının ilk derece mahkemesince kararda

tartışılmamasına ve gerekçe oluşturulmamasına rağmen başvurunun ileri sürdüğü esaslı iddiaların istinaf merciiince de karşılanmadığı görülmüştür. Bu durumun yargılamayı bir bütün hâlinde adil olmaktan çıkardığı ve reddedilen davada ilgili ve yeterli gerekçe standardının sağlanamadığı kanaatine varılmıştır.

43. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

44. Başvurucu, ihlalin tespiti ile yargılamanın yenilenmesine hükmedilmesi talebinde bulunmuştur.

45. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (*Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

46. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 446,90 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.346,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 14. İdare Mahkemesine (E.2018/2478, K.2019/1147) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.346,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 24/5/2023 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.